

vistnok er Tilfældet. Jeg kan gaa ud fra min egen Virksomhed. Jeg driver et Teglværk ovre paa Fyn, og jeg har adskillige Eksempler derpaa. Jeg har en staaende Ordre inde hos Arbejdsanvisningskontoret i de sidste 3 Maaneder paa Folk, fordi jeg staar og mangler Folk, og det har kun ført til, at der er blevet telefoneret til mig, at der kommer saa og saa mange, men som Regel kommer der ingen, eller i alt Fald kun en enkelt Gang nogle faa Stykker. Jeg kan ikke angive Tallet paa, hvor mange der er anvist, men jeg tror, det er op imod 100. Jeg har manglet 10 Mand hele Forsommeren — jeg bruger ialt 110, de 100 har jeg, men de 10 har jeg manglet — og dem har jeg søgt at faa igennem Arbejdsanvisningskontoret. Kun en Gang imellem har jeg faaet nogle ganske faa Stykker. Men naar de har været der og set paa Forholdene, er de gaaet igen, eller de er gaaet i Arbejde nogle ganske faa Timer eller i enkelte Tilfælde Dage; jeg tror det heldigste Tilfælde, vi har haft, er, at en Mand har staaet i Arbejde omtrent i 2 Uger. Naar Folkene saaledes er kommet og har set paa Forholdene og gaaet i Arbejde ganske kort Tid og derefter har forladt Pladsen igen, er jeg tilbøjelig til at tro, at de har faaet Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvor de er kommet hen. Jeg kan ikke bevise det, jeg véd det ikke, men jeg tvivler paa, at de Folk er gaaet i Arbejde andre Steder. Det er ikke, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds mente, det ærede Medlem insinuerede i alt Fald, at i de fleste Tilfælde, hvor Folk havde vist sig uvillige til at gaa i Arbejde, var det, fordi der var Konflikt paa Arbejdspladsen. Det er slet ikke Tilfældet; i hvert Fald mig bekendt er der ikke fremført nogen Anke i saa Henseende. Det er en selvfølgelig Sag, at der er Konflikt paa Arbejdspladsen, gaar Folk ikke i Arbejde, det maa man være klar paa. Med Hensyn til Fortjenesten er den noget forskellig paa de forskellige Arbejdspladser, men i ordnede organiserede Fag betaler vi i hvert Fald overenskomstmessig Betaling, og i min Bedrift betaler vi ydermere en Overpris over den, der er vedtaget imellem Organisationerne for ganske faa Maaneder siden, saa det skulde ikke være af den Grund, vi ikke kan faa Folk. I den Anledning kan jeg støtte den Udtalelse, der kom fra det samme ærede Medlem om en effektiv Kontrol. Jeg tror, at der er stor Grund til at mene, at Kontrollen er for slap, og jeg kunde tænke mig, hvordan en saadan Kontrol skulde være, men jeg skal ikke

fremkomme med den nu, da jeg ogsaa ønsker, at Sagen kommer i Udvalg, og saa vil det være bedre at fremføre den der.

Med Hensyn til Karenstiden tror jeg, at det er meget uheldigt, at den er for kort. Det er selvfølgelig et Lyspunkt, at den bliver forlænget til 2 Maaneder i Stedet for 1 Maaned, men jeg tror ogsaa, at det havde været heldigere, om den var blevet endnu lidt længere.

Af Udlændinge kommer der jo en hel Del herind, og saa vidt jeg ved, har det i hvert Fald hidtil været saaledes, at de kan komme her til Landet, tage Arbejde, melde sig ind i en Fagforening og derigennem i en Arbejdsløshedskasse og umiddelbart derefter, naar de bliver arbejdsløse, søge Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg synes, det er uretfærdigt. Jeg har aldrig før søgt udenlandske Arbejdere, men jeg har i Aar været nødt dertil, da jeg ikke har kunnet faa danske Arbejdere nok. Jeg har derfor været nødt til at henvende mig til et københavnsk Fæstekontor for at faa svenske Arbejdere, og det er nu omtrent lykkedes mig at faa saa mange svenske Arbejdere, som jeg skal bruge. Fæstekontoret her i København har ogsaa prøvet paa at sende danske Arbejdere, men det gik paa samme Maade som med dem, der blev sendt fra Arbejdsanvisningskontoret eller fra Fæstekontorerne paa Fyn. Jeg har i Dag hørt — jeg har nemlig et andet Sted talt om denne Sag — at det skulde være Meningen, at Udlændinge fremtidig skulde have været Medlemmer i længere Tid for at faa Understøttelse, og det vil jeg betragte som overmaade heldigt, man bør ikke lokke Udlændingene her til Landet og lade dem leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse og spise vore knappe Rationer af Mad. Det er ret uhyggeligt at tænke sig, at der i Øjeblikket gaar, jeg tror 26.000 Mennesker og lever af Arbejdsløshedsunderstøttelse samtidig med, at vi paa Teglværker og andre Steder er nødt til at søge udenlandsk Arbejdskraft for at faa Arbejdet udført. Det er efter min Mening et Samfundsonde, som vi skulde se at komme bort fra, og det kan vi kun ved en skarp og særlig effektiv Kontrol.

Lerbeck: Jeg kender ikke noget til de specielle Forhold, som den ærede sidste Taler (Laursen) omtalte. Jeg forstod, at der fra Arbejdsanvisningskontoret var sendt Arbejdere ud til de paagældende Teglværker, men at de havde forladt Arbejdet. Hvis de Arbejdere virkelig faar, hvad der er lovet